

శ్రీ రస్తు.

శ్రీరామచంద్రపర బ్రహ్మణేనమః.

శ్రీసీతారామచంద్రకరుణాకటాక్షలబ్ధ

కవితామహాత్వసంపన్నులగు

బ్రహ్మశ్రీ పోలవరపు సుబ్బయ్యమంత్రి

శవివసునిచే రచియింపబడిన

శ్రీరఘురామారామ చంద్రప్రభాశతకము

తత్ప్రతుండగు

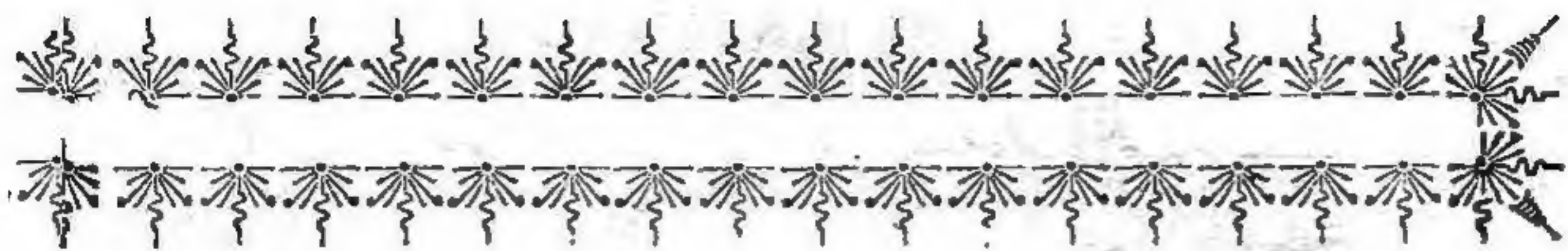
పోలవరపు రామచంద్రయ్యచే

వాణీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించినప్రకటింపబడియె.

1907

దీనివెల అణా.

(శ్రీ)

శ్రీవేంకటరమణా.

♦ రఘురామా రామచంద్రప్రభాశతకము ♦

శా॥ శ్రీరామాజయ రామ రామహరి రాజీవాక్షుగో
విందదూ॥ రావోదగ్రసురారిసంఘహరణా వైకుంఠ
వాసామహో॥ దారాకేశవ నీలమేఘనిభగాత్రా నా
రసింహఃచ్యుతా॥ మారీచాంతక ధ్వజదేవ రఘురామా
రామచంద్రప్రభో॥ ౧॥ మ॥ నినువన్ద్యోపుచు నీకథల్విను
చుని న్వేమా రుడెందఁబులో॥ వినుతుల్ జేసినవారిపాప
చయఃపల్వి చేచ్చెదమై పోవునం॥ చును రామాయణ
మాదిగాఁగలుగు శాస్త్రోక్తుల్ని జంబంచునో॥ మనువం
శాధిపనమ్మినాడరఘురామా॥ ౨॥ శా॥ కౌసల్యాత్తజపా
పసంహరణ దుఃఖానీకవిచేచ్చెదదూ॥ రావాసి ప్రముఖా

షణ్మయః ప్రణతశ్రీవత్సాంకవక్షస్థలా నీసామర్థ్యము
 నీమహిత్యమును నేనిత్యంబు వర్ణింతురమ్మా సంరక్ష
 ణసేయవేగ రఘురామా రామ॥ ౩॥ మ॥ కరినిం బ్రోచితి
 వంచు ద్రాపదికిఁగోకల్పెక్కులార్జిగచితం చురుమా
 నాధుని రాజుచేసితివటంచుఁ జెప్పఁగానమ్మిమీ శర
 ణంటిం కృపఁజూచికావగదవేసర్వజ్ఞనీవింకనే మరిన
 రక్షకులెవ్వరయ్యరఘురామా॥ ౪॥ శా॥ ఎన్నో జన్మము
 లెత్తి నేవిసికితిన్నీ జన్మమందైన నాపన్నానీక శరణ్య
 మీకరుణనాపైఁగొంతరానిమ్మనీకన్న దైవములే
 వ్వరీభువిరమాకాంతామనోనాధశ్రీ మన్నవ్యాంబు
 జ పత్రనేత్రరఘురామా॥ ౫॥ మ॥ అతి మోహంధుడఁ
 బాపచిత్తుడ మహాహంకారుడన్నంగనా రతుడ
 మూఢుడ దాససత్యశుచిః స్థారంభ శూన్యుండనే
 గతినన్బోచెదో ష్ట్రదోహినయినంగావంగనీపూన్కి
 స న్తనినూహింపుము మానదింకరఘు॥ ౬॥ మ॥ శరణ
 న్నారల బ్రోచెదన్నబిరుదే సాదృశ్యమైతేనిదేవరన
 బ్రోబృపరాకుఁజేసినను నీవాత్సల్యసంసిద్ధినె వ్వరువ
 ర్ణింపరు నీవెదక్కమరి దైవంబేరినీనామసం స్థరణేది

క్కనినమ్మినాడరఘురామా॥౨॥మ॥శరణాపన్న శరణ్య
 యన్నపుడె సాక్షాత్కారరూపంబునో॥ వెరపేలంచు
 ను వేగవచ్చికరుణావీక్షించిరక్షించితా॥ తుగులన్ని
 ప్పుడిదేలరావె కృపలేదోనాటిఁగందంబునే॥ మరితోతె
 ల్పగదయ్యవేగరఘురామా॥౩॥ మ॥ రవినంశాంబుధి
 పూర్ణ సోమనుతసూత్రామాంబుదశ్యామదా॥ నవసం
 హారకనీమభ క జనసంతానవ్రతోద్దామకు॥ ద్రవిరించి
 స్తవనియ్యనామతులసీదామాపర ధామరా॥ మవిదే
 హ తజచి త్తసీమరఘురామా॥౪॥మ॥ అననీజాతమనో
 హరాచ్యుతముకుందా ధోక్షజోపేందమా॥ ధవనా
 రాయణవాసుదేవపగమాత్మాకృష్ణగోవిందకే॥ శనగా
 మోదర పద్మలోచన నృశంకానీకవిధ్వంసరా॥మవ
 శిష్టాదిమునీంద్రవంద్యరఘురామా॥౫॥శా॥లోకంబు
 ల్పుజిగ్గుంపఁబెంపనణపక లోనంబులింబుచ్చవి॥శ్వా
 కారంబువహించి మోహపరుపంవాశీశ గుదేంద్రదే
 వాకారంబులుదాల్చుచిత్రముశుతుల్ వర్ణింపశక్యం
 బెరా॥మా కాకుత్స్థేకులాబ్ధిసోమ రఘురామా॥౬॥
 మ॥ భువనంబుల్ సృజియించి ప్రాణిచయముల్బుట్టించి

తత్త్వాణికో. విభేదంబులుగాఁగ దేహములుసూటిన్
 గూర్చిలోనుండిసర్వవిదోదంబులుసల్పుచుందు వహ
 హా వై చిత్రమేమయ్య బ్రహ్మవిదుల్లాసరు సిదుమా
 య రఘురామా॥ ౧౨॥ మ॥ కరుణాభోనిధివయిన దై
 వమపునీకన్నన్ ప్రభుండెవ్వడెం దరి మున్నోచిత
 వయ్య నామెడల నిర్దాక్షిణ్యమేలయ్యనే! పరులన్ వే
 డగ నేరనయ్య నికనాభావంబు నీనామసం స్థరణేగో
 గుచునుండునయ్యరఘురామా॥ ౧౩॥ మ॥ జపముల్సే
 యుదునన్న బుద్ధికుమరై సాంగంబుగాకుండెడున్ నుప
 వాసంబులుసల్పెదన్న కృతన్నుత్కాంతమాప్రాణ
 ముల్లపమార్జించెదనన్న నిష్టచెడునే తద్ధర్మముల్తా
 నిరామపరబ్రహ్మఘటంచునుందురఘు॥ ౧౪॥ శా॥ నీవేత
 ల్లివి దండ్రవిగ్గురుడవున్ నీవేసదాదైవమున్ నీవే
 బంధుడవా పుడౌ సఖుడవున్నీ వేసమస్తంబుగాభావం
 బందుననమ్మిగొల్చితినిచాపాలింటిదై వంబరమ్మా వేవే
 గకృతార్థుఁజేయరఘు॥ ౧౫॥ శా॥ వారిస్వీరినివేడుటెల్ల
 మది దుర్వాక్యార్థమర్థించుచోనోరున్నె చ్చుటగాని
 దీనజగులన్నోవంగ దైవంబులే! డగీర్తికృపజూచికా

చెదవో నే నెల్లప్పు శ్రీరామరామా రామా యనుచుం
 డువాడ ||రఘు||౧౬|| సనకాది సవనీయమై విమలమై
 సర్వాఘవిచ్ఛేదమై । వినుతానేక జనప్రమోదకరమై
 విశ్వంభ రావిర్భమై । ఘనమైనిత్యముగాగ నొప్పెడు
 భవత్కళ్యాణనానాంబునా । మనముంబాయక నుం
 డనిమ్ము రఘురామా||౧౭||మ|| అరవిందా తజు డాది
 గాగలుగు దేవానీకముల్ వేడినన్ । పరుగేవత్తువు నేను
 మొర్రలిడినన్ భాషింపవేమయ్యకొం । దరిఁజేబట్టు
 టఁగొందరింవిడుచుటీధర్తంబు నీకేతగున్ । మరినేనే
 మని విన్నవిగతు రఘురామా||౧౮||మ|| సుతులత్యం
 త దురాగతంబులు మనఁజ్ఞోభంబులుంజేసినన్ । హిత
 కార్యంబులుగాకయంఁడిన గురుల్ హింసింపఁగాఁజాల
 రీ । గతినన్ బ్రోవగ దైవమీవె యకనీకాగుణ్యమేది
 క్కుఁగా । మతినూహించితివీర రామరఘు||౧౯||శా|| ఎ
 న్నోపాపములాచరించిననునిన్నే వేళదూషించినన్ । క
 న్నుల్ గానక మీపయిందొడరి సంగ్రామంబులోనీ
 ల్గిన । న్నన్నా వారికిమోక్షమిచ్చితివి నిన్నా సించి యు
 న్నాడనే । మన్నావిప్పుడు నన్నుబ్రోవ రఘురామా||

౨౦॥ శా॥ నీరూపంబునునీగుణాతిశయముల్ నీనిర్మ
 లాచారమున్ । నీరాజ్యప్రతిపాల నాభ్యుదయమున్
 నీనామవిఖ్యాతియు । నేనీరాజన్యులకెట్టివేల్పులకుగా
 నీచందమున్ గల్గునే । మా రాకారసహస్రతేజ । రఘు
 రామా॥ ౨౧॥ శా॥ రామారామయటంచునేబిలచితే
 రావేమినామీదనీ । కేమో నాగ్రహబుద్ధిపుట్టినదిము
 న్నే పాటిపాపాత్తులు । న్నామన్నింపగ లేదమీకథలు వి
 న్నానింకజాగేలర । మ్నామాయా మనుజావతార । ర
 ఘు॥ ౨౨॥ మ॥ కలగి లోకములందా దైవములు న
 క్కాణింపగానేలనీ । వలెనై శ్వర్య మొసంగి యంత
 మున కైవల్యంబు నీయంగదా । తలులేరింకనునీవెన
 న్నిటికినధ్యక్షుండవైనావుని : ర్థలచిత్తంబున నన్ను
 బ్రోవురఘు॥ ౨౩॥ మ॥ నిగమాతంబులబ్రహ్మవేత్తలు
 జగన్నిర్ణీతమోక్షప్రదా । తగుదైవంబెనరోయటంచు
 వెతుకన్ తత్త్వద్విశేషంబులన్ । భగవంతుండని నిన్నె
 రింగిరిదెనాభావంబు నీపట్లధర్మగుణంబొకడఁ బెట్టనే
 ల॥ రఘు॥ ౨౪॥ మ॥ కులమున్ గోత్రముగల్గెనేని ధన
 మున్ గోటానుగొట్టాదిసం । ఖ్యలసంపాదనజేసెనేని

నుతభృత్యామాత్య వర్గంబుతో | బలవంతుండగు నే
 నిమిముమదిలో భావింపలేకుండినన్ | మలినుండైతరిఁ
 గానలేఁడు || రఘు || ౨౫ || శా || వాపీకూపతటాక గేహవన
 సౌవర్ణావనీగావక | న్యాపానీయచతుర్విధాన్నముఖనా
 నాదానధర్తాదులున్ | నీపాదాంబుజ సేవకన్నియు
 నుతూ స్త్రీకారముల్ గావెరా | మాపాథోధిశయానవీ
 రరఘు || ౨౬ || మ || కర్షిషష్టాద శుకాంబరీష హనుమ
 ద్దంగానుత వ్యాసశఠ | కరగౌరీధృవనారదార్కజబ
 లీ ఘంటాశ్రవద్రాపదీ | నరయక్రూర విభీషణాదులు
 భవన్నామానుసంధానసం | స్తరణంజేసి కృతార్థు
 లైరిరఘు || ౨౭ || శా || నీనామాక్షరమంత్రరాజము మ
 హానీమంబుతో నెవ్వడై | నన్ నిత్యంబుపఠించెనేని భ
 వముల్ నాశంబునుంబొంది | నుజ్జానానంద మయస్వ
 రూపుడగుచు నైవల్యసంప్రాప్తిస | న్నానార్హుండగు
 నెన్నిచూడ | రఘు || ౨౮ || మ || మునుజస్త్వంబుల నెన్ని
 పాపములు నేమూఢుండ నెచేసియున్నను యేకాల
 మునందొరామయని మీనామంబుకీర్తించినం | దున
 నేనిప్పుడుమిమ్ముఁ గొల్వఁగలిగెన్ దోషుండఁగానింక నా |

మనవిఁ చేకొని బ్రోవవయ్య రఘు॥ ౨౯॥ శా॥ దేవేం
 ద్రాదులునీకు భృత్యులనికాదేవారికాసింతు॥ రా
 వస్థల్కడ తేచ్చి బ్రోచెడవు నేనన్యండనంచున్దదా॥ కా
 వఁజాలవుపక్షపాతమని లోకంబెంచదామోమహా॥
 త్తావిజ్ఞాపనచి త్తగింపు॥ రఘు॥ ౩౦॥ మ॥ పలుమూర్తి
 బిలునంగఁబల్కువనుచుం భావింపఁగానేల నీ॥ వలెని
 ర్హోహిగలండెలోకముల నావైదేహిసాధ్వీవనంబు బు
 లకుఁబుచ్చిన వాడవంచుమది నేప్రొద్దుల్ విచారిం
 తుని॥ ర్కలచిత్తుండవుగావెనీవు రఘు॥ ౩౧॥ మ॥ య
 ముడంచుఁ భయమందనేలనతడన్యాయంబు గావింప
 డు॥ త్తముడెన్నఁభవదియ్యపాద కమలద్వందంబు
 లేవేళచి॥ త్తములఁబూజలొనర్చుసజ్జనుల చెంతఁ
 జేరవల్దంచునీ॥ మముసేయుఁభటకోటికెల్ల॥ ర॥ ౩౨॥
 మ॥ ఇతరాపేక్షలుమానిమానసము యేయేక్యారసం
 చారసం॥ గతిబోనీకనహర్నిశంబును భవత్కళ్యాణనా
 మంబుసం॥ స్తుతిగావింపుచునుండువారు విబుధస్తో
 మంబులగ్గింపస॥ స్తుతినీలోకముగాంతురంధ్రు॥ ర॥ ౩౩॥
 శా॥ నీతోవైరముఁజేసిమించిబలిమిఁ నీచేమృతింబొం

దినన్ । పీఠింవారికిమోక్షమిచ్చితివి నేబిల్వంగనీజా
 డలే । దేతీరుంగనుగొందుసాధుజనుల న్నె వ్వారుపూ
 జింపఁజా । నాతండ్రిమిమునమ్ముకొంటి॥ర॥౩౪॥మ॥హ
 రినారాయణ రామకృష్ణయనుచుం హాస్యంబుగానై
 నదు । ర్భరళోకంబులమున్నియైనభయముం వాటిల్లు
 చోనై నదు । ర్భరణాసన్నమెరింగియైనతలపన్ రక్షిం
 చునీనామసంస్తరణంబేమరకుండనిమ్ము॥ర॥౩౫॥మ॥ న
 రులేకర్తములాచరింపనవినానాజన్మభోక్తవ్యమై । మ
 రలన్బుట్టుచుజచ్చుచుందు రదినమ్మంజాలనోయయ్య
 దే । వరసంకల్పములేకన్మెక్కతృణమున్ వ్రాలంగలే
 దెన్నగా । మరినేసేమనివిన్నవెంత॥ర॥౩౬॥మ॥ అప
 రాధంబులువేలుచేసి పనుదోషాంబోధిలోమున్నిబై ।
 లువడన్నేరకఁ బుమ్మవేడితిని యోలోకే శయెట్లయిన
 మీ । కృపనావందరిజేర్పవయ్య పుదిలో గీతికాంతునే
 వేళరా । మపరంధామమహాత్మయంచు॥ర॥౩౭॥ శా॥ఏ
 లానామెడనింతగారడము నేనెందాకయాచింతుదీ ।
 నాలాపంబులుయాలకించుటకు నీనైజంబునాపట్లజా
 గేలాజేసెదవయ్య వేగనను రక్షింపంగదేయోమహా ।

త్తాలోక్త కశరణ్యదేవ॥ర॥౩౮॥మ॥ ఎవడోరక్షకుడై
 వాడోః లడో మొందె సలేడోమమున్ । భువిపుట్టించి
 నపుణ్యడీశుడు వెసన్ బోషించుగాకంచుభ । క్తవరు
 ల్ వేడిన బోచితీవు నినువక్కాణించినేబిల్వస । మ్మవు
 న్నకే శరణంటినన్న రఘురామా॥౩౯॥ శా॥ పాలున్
 మీగడసంచ దార గుడమున్ భక్షింపతృప్తండునై । నా
 లోకింపడు తద్రసంబులు భవన్నామామృతంబెంత
 యుం । గ్రోలంగ్రోలంగ్రోరుబుద్ధియాదినాకుం జీవనం
 బయ్యెరా । మాలావణ్యశరీరధీర ॥ర॥౪౦॥మ॥ భవది
 య్యాజ్ఞజనించుభూతచయముల్ ప్రారబ్ధకర్తృంబులన్ ।
 భువిలోబుట్టుచు చచ్చుచుండుటలు నేర్పుల్ నేరము
 ల్ నేయుటల్ । తవమాయాకృతమాట గాకకలదే త
 ప్పింపగానన్యడా । త్మవిదుల్ గానరుసిదుఃఖర్య ॥ర॥
 ౪౧॥మ॥ క్షీతిలోమర్దులు కొందరల్పగుణులై శ్రీగో
 రిపెక్కండ్రదై । పతల్ గొల్తురుగానిమోక్షముచు
 నై శ్వర్యంబునియ్యన్ జగ । త్పతినిన్గానరు నాదుభావ
 మున మీపాదంబులేనమ్మిన । మతిబూజింపుచునుండు
 నయ్య॥ర॥౪౨॥ మ॥ దరిజేర్ప శిరిగూర్పగోర్కెలొ

సగఁ ధైర్యంబుదెల్పంగను . | స్థిరబుద్ధుల్ తగ నేర్పధ
 ర్గుణము జెందింపమీనామమం | తరహస్యః బె
 రిగింపభారకుడవై రక్షింపనీవేకదా | మరినేనెవ్వరిన
 న్నుతింతు ||ర||ర3|| శా|| బాలత్వంబునబుద్ధిలేకనుస
 దా పాపంబులేమేమియో | చాలజ్ఞేసితియకావనంబు
 నదురాచారుండనై భామినీ | లోలానకుడనై మిమున్
 దలపగాలోభించితిన్వేగనా | నూలిన్యంబులు బాపి
 బ్రోవు||ర||రర|| మ|| అమరుల్ దేవమునుల్ మహర్ష
 యును సూర్యాదిగ్రహంబుల్ ద్విజో | తమలధ్యాత్తు
 లుయోగనిష్ఠులుసదాధర్మాత్తులౌ ధారుణీ | రమణుల్
 తావకసత్క శాంశజులువారిమించుమీదిన్వనా | మ
 ముగీతికంచినపుణ్య నెన్న||ర||రగి|| శా|| భూతశ్రేణి
 యువృక్షసంచయము లంభోఘుల్ నదుల్ భూగిరి | వ్రా
 తంబుల్ తృణమాదిగాగసకలద్రవ్యంబుల జూడగా |
 నీ తేజోమయమంచునేదలచెదన్ నీవేకదా సర్వమున్ |
 మాతండ్రిమరివేరెలేరు||ర||ర౬|| మ|| దురితాంభోధత
 రింపనావరిపుసందోహటపిన్ గాల్పభీ | కిరదావాగ్ని
 మహాజ్వరాదిఘనరోగంబుల్ నివారింపగా | వరచిం

తామణిమంత్ర రాజమగు దివ్యంబయిననీనామమే! మ
 రకన్నామది సుండుకాక ||ర||౪౭||మ|| కమనియ్యో
 జ్యలదివ్యవిద్రుమలతాకాంతిప్రభాజాలర | క్తిమరంజి
 ల్లహలాంకుశధ్వజధరాత్యా రేఖలోధరా | రమణీ
 దేవి నలంకరింప జగము రక్షించుమీపాదప | ద
 ములెల్లప్పుడు నాశెలుంతు ||ర||౪౮||మ|| జగతీశుల్
 జగముల్ జగజ్జనులుమీసంకల్పమాసృష్టిన | ప్తగతి
 న్ బొందిరవిప్రభా తతులు నాశంబైమహాజీకటిన్ |
 బాగులం జ్యోతిసుయుండవె నెలుగు నీపూర్ణప్రభా
 వంబుబ | హగిరీశాదులెరుంగలేదు ||ర||౪౯||శా|| వే
 దంబుల్ హరిసుంచిసోమకుడుదుర్వృత్తింబయోధిం
 బడన్ | యాదైత్యాధమదృంచి తత్కథలు బ్రహ్మ
 ధీనమున్ జేసిమ | ర్యాదో నిల్పినమచ్చమూ రిమి
 ము నశ్రాంతంబుగీర్తింతురా | మాదీనాననవేదవే
 ద్య ||ర||౫౦||మ|| సురలున్ దెఱ్ఱుం మందరాద్రి బలి
 మీ చోద్యంబుగా క్షీరసా | గరమధ్యంబున దె
 చ్చిపెట్టి తగువంగా శైలముగ్రుంగినన్ | మరలన్
 నిల్పిన కూర్మమూర్తి! మిమువేమారు మదింగొల్తు

సంస్కరియింతున్ । నుతియింతుడల్లు ॥ర॥గీ॥ శా॥
 పాపాత్తుండుహిరణ్యనేతృడలుకన్. పంతంబుతోభూ
 మిసం । తాపింపన్ బెకలించిచుట్టిన మహాదైత్యాధ
 ముండ్రుంచిధా । త్రీపుణ్యాంగననుద్ధించుకిటి మూ
 తికాంమిన్నుసేవించెదన్ । మాపాలింటికిదైవమంచు॥
 ర॥గీ॥ మ॥ పటురోపంబున హేమకశ్యపుడు యా
 ప్రహ్లాదుతోవిష్ణుడి । చ్చటనున్నాడట రాయటంచు
 ను సభాస్తంభంబువేయంగది । క్కటముల్ మోయి
 నృసింహమై వెడలితద్దనుత్యాధమున్ ద్రుంచిపి । మ
 టబాలుంగరుణించితీవు॥ర॥గీ॥ మ॥ బలిదైత్యేందు
 నివేడివామనగతిన్ పాదత్రయంబందిభూ । స్థలినాకా
 శముగప్పితద్బలినిజై శ్వర్యంబుపాకాకిం । గలుగంజే
 సిత్రివిక్రముండనుచు లోకంబెంచనాకంబుని । ర్కల
 మున్ జేసినదైవమీవె॥ర॥ గీ॥ మ॥ ధరలోరాజులు
 పాపకర్తృగతులై ధర్మక్షమాహీనత । త్పగులై యుండగ
 జామధగ్నివగుచున్ తత్కర్తృవీర్యాదిభూ । వగులం
 ద్రుంచిదివంబుఁజేరుటకుతోవల్గట్టినంతంత గ్ర । మ్మ
 రునీవేభృగురాముడెన్న ॥ ర॥గీ॥ మ॥ మనువంశంబు

సబ్బట్టిప జ్ఞరథ రామాఖ్యంధ రా కన్యసీతను బెండ్లాడి
 మహాటవిడిదిరిగి కాంతాచోడుడౌరావణున్ | ననిలో
 గూల్చిమహీజతోడజగమున్నత్యం తధర్మంబునన్ | మ
 నుచందంబున నేలితీవు || ర || గీ ౬ || మ || ఓతిదుర్గార్జునప్ర
 కీణ భరమైచింతాగతింబొందభా | రతవర్షంబునయా
 దవాన్వయుడవై రామాఖ్య పెంపొందన | ద్భుతతే
 జంబున ముష్టికాదిఖలులన్ దోడ్తోవెసన్ ద్రుంచినన్ | మ్మ
 తిక్కష్టాగ్రాడైతివీవు || ర || గీ ౭ || యదువంశంబునకృష్ణ
 మూర్తియనగా నద్దేవకీగర్భమందుదయంబై నవనీ
 తముల్ సెసగిచద్దుల్ మెక్కిగోపాంగనా | హృదయం
 బుల్ కరగించిగూడిఖలులన్ హింసించిలోకంబునెన్ | మ్మ
 దిగావించినవిష్ణువీవె || ర || గీ ౮ || శా || దైతేయాంగనలా
 చరించువ్రతముల్ దప్పించితద్భర్తృసం | ఘాతంబున్
 హరియించిజాలభ్రమతన్ గల్పించిబుద్ధాకృతి | ఖ్యా
 తిందానవ వీరులందునిమి మాయావేషముం దాల్చు
 నిన్ | మాతండ్రినుతియింపనేర || ర || గీ ౯ || మ || కలికాలం
 బునమా ప్తిజెందుతరిలోకంబెల్లదుర్గార్జునం | కులమై
 యుండగ కల్కిమూర్తివగుచుం ఘోరాసిచేబూని |

తత్ఫలములన్ బట్టి వధించి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోచుచున్
 ధాత్రిని । ర్థమున్ జేసినదై వమీ నె॥ర॥౬౦॥ శా॥వ
 యేకాలములందు ధర్మము భువిన్నే ర్పాటుగా వింపనా ।
 యాయా వేళల కార్యసంఘటిత మాయా వేష ధారుం
 డవై । కాయక్లేశము జేసి సజ్జనుల వేడ్కన్ బ్రోవని
 న్నేడదన్ । మాయాబ్రహ్మమటంచు దేవ॥ర॥ఘ॥౬౧॥
 శా॥వరీనీసని వేల్పులీజగములో నెట్లన్న నాగేంద్రుడున్ ।
 వారి గ్రాహని పీడ్యమానుడగుచున్ వాక్యవ్యగాజూచి
 యెవ్వారై నంగృహజూచి వేగఁగని కావంజాలిరే సార్వ
 భౌ । మారక్షించితి వయ్యనీవు॥ర॥౬౨॥ శా॥చాలా
 తప్పులు నాయెడన్ గలుగు నెంచన్ శక్యమున్ గాదు న ।
 న్నేలాగై ననునీ వెబ్రోవన్, లెమున్నీ లాటి వాత్తులన్ ।
 మీలో కంబున జేర్చినందుకు నజామీ యుండు దృష్టంబు
 రా । మాలోకై క శరణ్య దేవ॥ర॥ఘ॥౬౩॥ శా॥దీనానీ
 కము బ్రోచుదై వమగుటన్ దీనావనుండంచునీ । కీనా
 ముంబుప్రసిద్ధి కెక్కితలపన్ యేదీనుడన్ గాననన్ । వా
 నిన్ వీనీగ నెట్లుచూచితివి నెవ్వారై నని గొల్తు రా ।
 మానాధానుగుణాభిరామ॥ర॥౬౪॥ శా॥ఎంతో వేడిన

పల్కవేమియిక నిన్నేమందునామిదా కాసింతైనన్
 దయరాకపోయెకలుణాసింధుండవీనంచునీ । చెంతన్
 జేరితిగానిరక్తుడైతేనేవింతునామిమ్ముశ్రీ । మంతుల్ దీ
 నులజూడరయ్య॥ర॥౬౫॥ శా॥ నేనేమోమిముదూరు
 చుంటిననినానేరంబులెక్కింపగా । బూనందల్చితెమీ
 తరంబగునెనన్బొసింపకుంటేనినీ । తోనేలోకముగాని
 నేవిడువనాలోవాదమేలయ్యర । మ్మానాపిన్నపమా
 లకించి॥రఘు॥౬౬॥ శా॥ ఏపాపాత్తునినైన బ్రోతునని
 మున్నీలాటిజోక్యంబులే । లాపైబెట్టకునుంటిరాబిరు
 దుకల్లయి తేనిలోకంబులో । నీపేరెన్నుదు రామహా
 త్తయికనేనీవాడరక్షింపవే । మాపాలింటికిదై నమీనె
 రఘు॥౬౭॥ శా॥ నీవేదై వమటంటినన్న కరుణించేదా
 తవీవంటిమ । ద్భావంబందుననన్యవేల్పులను నేప్రా
 ర్థించబోనంటినీ । శేవేనాకుప్రధానమంటినిక మీచి
 త్తంబులోనెప్పుడు । మావాడంచుదలంచుమంటి॥ర॥
 ౬౮॥ శా॥ ఎంచంశక్తియుగానిపాపములుమున్నెన్ని
 జన్మంబుల । న్నుంచోచేసితినీభవంబుననునిన్నుంగూ
 ర్చియేవేళనే । వించంబూనితిసన్నుబోచుటకు నీవే

దిక్కువేవేగరి । ముంచుంబిల్చినబల్కవేమి॥ ర॥ ౧౯॥
 శా॥ గ॥ వేదీనశరణ్యభక్తవరదా రావేజగన్నాయకా
 రావేదుష్టనిశాటకోటిహరణా రావేముసంద్రస్తుతా ।
 రావేదైవలలామయంచుబిలువ రక్షింపరావేమిరా ।
 మావిశ్వంభరవేదవేద్య రఘు॥ ౨౦॥ మ॥ ధనముగో
 రనుసంపదల్నుడుచ కాతాసక్తిచింతింపర । మృని
 వాసంబులకిచ్చసేయసిగులన్ మన్నంపనన్యార్పణా ।
 ర్చనపూజార్హుల చెంతఁజేరనిక నాస్వాంతంబులో రా
 మరా । మనినేసంస్తరియింతు నెల్ల ॥ ర॥ ౨౧॥ మ॥ కపటంబే
 టికినామెడన్ని కనునన్గావంగజితంబులో । విపరీతంబు
 గఁదోచి తేవిడుతునా వెద్యేలరక్షింపనీ । వెపరేశుండని
 పల్కుచుండెడుశ్రుతుల్ వేదాంగము సర్వధ । ర్కపు
 రాణంబులబద్ధమౌను॥ ర॥ ౨౨॥ శా॥ సారంబేమియుగాన
 బుద్బుదములీ సంసారముల్ జూడన । న్నేరీతికడతే
 ర్చెదో కగుణరాదేమందునోయయ్యని । న్నారాధిం
 చెటివ్రాఁబోతునని మున్నన్నావునాతోనికక । మా
 రాడకబనిలేదుగావు॥ ర॥ ౨౩॥ శా॥ ఓకంజేక్షణయోవు
 రాణపురుషా యోదీనసంరక్షణా । యోకాకుత్స్థకు

లాగగగణ్యవరదా యోజానకీవల్లభా । నీకుంఁమొ
 క్కెద తెంపవేభవలతలోనీపూజగావించెదన్ । మాకుం
 ప్రాపగుదైవమంచు॥ర॥ ౭౪॥ మ॥దనుజానీకపనాశనా
 యరిపు విధ్వంసాయసీతానుహృత్ । ద్వనజాతభ్రమ
 రాయభక్తజనమందారాయనారాయణా । యనమో
 యాచుప్రణామముల్ సలిపి నెయ్యంబొప్పనీరూపమా
 త్తనివాసంబుగఁజేసికొల్తు॥ర॥ ౭౫॥ మ॥ఇనవంశంబుప
 విత్రమాటకును బ్రహ్మాందాదివేల్పుల్ దళా । ననసం
 హారణకారణార్థులగు నానాభంగులన్ వేడమే । దిని
 పైపజ్జిరధాతజుండవగుచున్ దివ్యావతారంబుతో ।
 మనుజాధీశుడవై తివయ్య॥ర॥ ౭౬॥ మ॥నవరత్నాంచి
 తహేమనూపుర మహానాదంబులోకంబులె । ల్లవినో
 దంబులు సేయనుంగురులు నల్లల్లాడముక్తామశిప్రవ
 రోదంచితరావిరేకనుదుటన్ భాసిల్లక్రీడించుశై । శన
 మూర్తికంఠిమునబసంభవగిరీ శాద్యామరశ్రేణిబ్ర
 హ్మ నటంచున్ను తియింతురాత్త॥ర॥ ౭౭॥ మ॥మునివెం
 టంజనితాటకిందునిమి సమ్మోదంబునన్దాధినం । ధను
 యజ్ఞంబుసనుద్ధరించిబహుశస్త్రాస్త్రంబులాడ్జించిరా ।

తినికన్యామణి జేసితాపసులు కీర్తింపంగవై దేహలు
 వే! శ్చ నిదర్శించితిరయ్యవేడ్క॥ర॥౨౮॥ శా॥ సీతాదే
 విగుణంబులక్షణములు శృంగారము చిహ్నులు
 పాతివ్రత్యము నెన్ని శంకర ధనుర్భంగంబుగావించినం
 ప్రీతిన్నారమణి వరింపదివిజు పృథ్వీజనుల్ గొల్చి
 చా । మాతాపితృలబంచువేడ్క॥ర॥౨౯॥ శా॥వై దే
 హీసహితంబుగాపురికిబోవంభార్గవుండడ్డమై । వాదిం
 పంగతదంశమున్ గొనిసురల్ వర్ణింప వంచించియా ।
 భూదేవో తముబ్రోచితములుబలంబుల్ గొల్వ వేంచే
 సితౌ । మూడై వంబనిపౌరులెన్న॥ర॥౩౦॥ మ॥జనకా
 జంవనభూమి కేగిమునివేషంబుల్ వెసందాల్చిదు । ప్త
 నిశాటాదుల నంహరింపుచు మహిజాతానిమిత్తంబు
 గా । నినజుగూడిమహేంద్రపుత్రునచట హింసిం
 చిసుగ్రీవునె । మ్మనమానందముజేసితివు॥ర॥౩౧॥మ॥
 చానుమంతుండు పయోధిదాటి పలుబాహుశక్తితో
 లంకకుం । జనివై దేహినిగాంచితత్కథ సమస్తంబే
 ర్పడెఁజెప్పినన్ । వినిసుగ్రీవముఖాదివానరులుసేవిం
 పంగవిచ్చేసితౌ । మనువంశాధిపవార్ధిజేర॥ ర॥౩౨॥

శా॥ పా రా వా రముజూచి శై లములతో బధించి మార్గం
 బువి । స్తారంజేర్పడజేసి సర్వబలమున్ దాటించి లం
 కాపురం ద్వారప్రాంత్యములందు సేనలుదిగెన్ దై త్యా
 ధముల్ పోరర । మూరముంచుచు మోహించి ప॥ ర॥ ౩॥
 మ॥ అతి బాహుబలులను నవానరులు దై త్యాధీశుడై
 న్యంబులన్ । హతమున్ జేయగ రావణుండు సుతభ్ర
 త్యామాత్య భ్రాతానుహృ । ద్వృతుడై దాకినలత్తు
 ణాన్వితుడవై వేవేగనమ్మేటిదు । రత్తులన్ బట్టినధిం
 చితీవు॥ ర॥ ౪॥ మ॥ కలకాలంబు విభీషణుండు వెనలం
 కారాజ్యమున్ జేయగా । నిలునంబెట్టి మహీజయోద్ధ్వ
 నగానీకంబులున్ దై త్యులుం గొలువంతమునిగూడి సు
 ష్పకముపై గూర్చుండియ యోధ్యని । రత్తులమున్ జెం
 దగ నేగితీవు॥ ర॥ ౫॥ మ॥ వరరత్నాంచిత హేమపీఠము
 ననా వై దేహితో మిమ్మునా । భరణాలంకృతుగాగ
 నుంచి జగముల్ పాలింపపట్టంబుగ । ట్టిరిబ్రహ్మాదులు
 గూడి రాజ్యము మహావిన్ బ్రవతిల్ల నే । మరకకత
 మ్ములుగొల్చియుండ॥ రఘు॥ ౬॥ మ॥ పొర లేకన్ పద
 కొండు వేలవరసంబుల్ తములన్ గూడియున్ । ధరన్

పాలనమాచరించిఖలులన్ దంశించివై కుంతమం దిర
 మున్ జేరి రమాసతీయతముగా దివ్యావతారంబుక్ర;
 మ్మరగైకొన్న హానుభావం ర॥౫౭॥ మ॥వరమానీం
 ద్రులబ్రోచుసత్కృషయ దేవద్యేషియాప జ్ఞికం । ధ
 రుతముండగు నవ్వీభీషణుని మీదన్ జేర్చు కారుణ్య
 ముం । సరసీజా ప్తతనూజ నేలుదయయున్ సర్వంబు
 నామీదనేమరకన్నుంచగదయ్య వేడ్క॥ర॥౫౮॥మ॥
 దివియందుంచుమి నన్ను లేకమరి ధాత్రీలోకమందుం
 చున । ట్లవశంబై ననుదుర్భరోగ్ర నరకంబందుంచు నె
 ట్లుంచినన్ । తపపాదాంబుజచింతనంబు మరణాంతం
 బయ్యెడున్ దాకనా । త్తవశంబై విహరింపజేయు॥ర॥
 ౫౯॥ శా॥రక్షింపం గతిలేనివారలను నేరక్షింతునం
 చున్మహా : దక్షత్వంబువహించినామెడల నిర్దాక్షి
 ణ్యచిత్తుండవై - పక్షాపక్షములేలజేసెదవునన్ పా
 లించువేవేగరా - మత్తానాయక రామచంద్ర॥ర॥౬౦॥
 శా॥ నీవేదై నమటంచునమ్మిగొలువన్ నీవింతనిరోహి
 వై - కావంజాలనివాడవెతివిక నీకన్నక ధయాళుం
 డులే - దీవిశ్వంబునవేదైనన్ను పరుమాడ్కికొజూడక

నోబ్బిపురా 1 మానై దేహిమనోవిహార॥ర॥౯౧॥శా॥జీ
 వ్రండుంపరమాత చుం సమముగా చింతింతురొకొం
 దరా - శీవ్రండింతప్రభావశీలుడై తే చిక్కండుకర్త
 బులం - జీవాధాగుడనయ్యుకర్త మతినన్ జెందించిని
 శ్చేష్టనా - తావాసంబుగనుండుదీవు॥ రఘు ॥ ౯౨॥
 శా॥ కర్తంబుల్ వెనజీవునందునిచినంకల్పప్రభావుండ
 వై నిర్దాలియ్యడవై నెలుంగుచుఘటానీకంబులన్ జొ
 చ్చియున్ । కూర్చిబాణునిగూడియుండుటకు నీకుం
 గాకనీమాయలున్ । మర్తంబుల్ నెవడేమెరుంగు ॥ర॥
 ౯౩॥శా॥ యజ్ఞేశుండవు యజ్ఞభోక్తవు మహాయజ్ఞా
 ధినాథుండవు । యజ్ఞాంగుండవు యజ్ఞవాహనుడ
 వున్ యజ్ఞప్రధానుండవు । యజ్ఞ విర్భవ మూర్తి
 వంచు మనసాయజ్ఞంబుగావించుక । రజ్ఞానంబులనీ
 వెయంచు ॥ర॥శా॥౯౪॥ నీవేక ర్తవుభోక్తవుప్రభు
 డవు నీవేపరేశుండవు । నీవేనిర్గుణ సద్గుణావ్య
 యుడవు నీవేమహేశుండవు । నీవేబ్రహ్మవునీవే
 యింద్రుడవునా నీవేసమ స్తంబుగా । మావైకుంఠపు
 రీనివాసం ॥ర॥౯౫॥మ॥ సకలాత్మాంతరవర్తివై దనరు

తేజంబుల్ వికుంఠాదిసౌధకటాహంబులనుండు మూ
 ర్తిచయసౌందర్యంబు లెన్నంగనీ । వెకదానీనిజరూ
 పుచిహ్నములు సేవింపనిదానింపబ్ర । హ్ను శక్యం
 బగునే మహాత ॥ర॥౯౬॥మ । విధిరూపంబువహించి
 ప్రాణితతితో విశ్వంబుపుట్టించిత । ద్విధమత్యంతసమృ
 ద్ధిజేయుటకు శ్రీవిష్ణుండవైసర్వము ॥ నిధనంబౌట
 కు రుద్రుడైతివిగదా నీవేసమస్తంబునౌ । మఘదై
 త్యాంతక వేదవేద్య ॥ర॥౯౭॥శా॥ నూయామోహిత
 మైనయూజగమునిర్మాణంబుగావింపసౌ । పాయంబేమి
 యొవృద్ధిసేయుటకు లాభంబేమియోసర్వము ॥ మా
 యింపంగ నపాయమేమొది బ్రహ్మదుల్ గనంజాల
 రౌ । మాయాబ్రహ్మవునీవెయెన్న ॥ర॥శా॥ ౯౮॥శ్రీ
 రామానుజ దేశికోత్తమమహాసిద్ధాంత వేదాంతసం ।
 చారుకమద్గురువీరవల్లికుల విస్తారున సదాశ్రీనివా । సౌ
 ర్యుప్రపాభపుసన్నుతించిశతకంబు గూర్చితీయో
 మహా । త్తారమ్యంబిదిచి త్తగింపు ॥ర॥౯౯॥ మ॥ అవ
 ని మేఘునిసీమగ్రామములకున్నై శ్వర్యపీఠంబుపో । ల
 వరంబానగ రాఖ్యగూడి సిరిగల్గన్నుండు రాయన్నమం ।

త్రివరుండా విభునందనుండను శుభాద్రీదాసుడన్ ।
 నీదునామ విశేషమృతమబ్బినాడ । రఘురామాగా
 మచంద్రప్రభో॥ ౧౦౦॥

సంపూర్ణము.

